

Eftirfylgjandi kundi Graham Stuart so staðfesta, at í teirra føri hevði arbeiðið við at skráseta fyrirkunna í London kostað um 10 mió kr. Ein upphædd, sum tó væl og virðiliga fekst aftur við teimum hálvtt annað hundrað milliónunum, sum tekningin gav.

Hartil verða eisini krøv sett til eina skrásetta fyrirkunna. Eitt nú skal ein ávísar opinleiki vera í fyrirkunni, og bara hetta kann krevja eina stóra hugburðsbroyting hjá føroyskum virkisleiðarum. Informatións-

støði skal eisini í flestu førum lyftast væl og virðiliga, tí eigararnir skulu hava boð, hvørja ferð virkið er fyri týðningarmiklum hendingum, sum kunnu ávirka kursin.

Ikki júst gerandiskostur í einum føroyskum vinnulívi, har høvuðsreglan hjá smærru virkjum tykist vera, at grein 25 í ársrokn-skaparlógini skal nýtast til at fjala upplýsingar. Ein hugburður, sum eisini tykist vera galdandi hjá nógvum av størri virkjum, har tað oftani verður roynt

at siga sum minst við ársroknskapinum, heldur enn at nýta tað samskiftisamboðið, sum ein ársfrágreiðing eisini kann vera

Tí er einki at ivast í, at tað samanlagt eru fleiri viðurskifti, sum tala bæði fyri og ímóti, áðrenn ein avgerð um móguliga skráseting kann umsetast til veruleika. Fyrst og fremst, so er hetta ein spurningur um, hvørt ein notering hóskar til virkisætlanina – strategi'ina – hjá virkinum.

Teir smáu eru avgerandi

Týðningurin av teimum smáu íleggjarunum er sera stórur, fyri at marknaðarkreftirnar sleppa at at ráa, heldur Frank Moxon

VIRÐISBRÆVA-MARKNAÐUR

Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo

Umframt at geva gjøgnumskygni, so er virðisbrævamarknaðurin eisini ein marknaður, sum gevur smærri íleggjarum móguleika at sleppa frammat marknaðinum. T.v.s., at tær nýtist ikki neyðturvuliga at leggja milliónir á borðið, skalt tú verða medeigari av eini stórari fyrirkunna. Í veruleikanum kanst tú keypa eittans partabræv í virkjum, um ráðini ikki eru til meira, og júst hesar smáu íleggjarar

legði Frank Moxon sera stóran dent á.

- Tað er ofta so, at ein eigaraskarði í einum noteraðum virki er skipaður so, at stórur partur av partabrøvunum verða keypt av nøkrum stórum keyparum. Hesir hava ofta ein tíðarhorisont upp á eini 3-5 ár, og tí er avmarkað, hvussu nógv hesi partabrøv verða handlað.

- Hinvegin eru so nakrir smár, sum gjarna keypa og selja nógv. Fyri prísáseting og finjustering av virðisbrøvunum, eru hesir smærri handlarnir ómetaliga týðningarmiklir, staðfesti Moxon.

Júst tann parturin kann kanska gerast ein trupulleiki í einum avmarkaðum føroyskum virðisbrævamarknaði, men íløgustjórin í Kaupthing, Jan Otto S. Holm, tykist ikki vera heilt so sannførdur um, at smærru íleggjararnir hava so

stóran týðning, sum bretin leggur upp til.

- Tað veldst sjálvandi um støðuna í og skipanina av einum eigarskara. Tað týðningarmesta er, at tað er gongd í virðisbrævahandlinum. Um íleggjararnir so eru stórir ella smár, er fyri sovítt líkamikið.

- Hinvegin kann tað sjálvandi verða ein vandi, um nakrir fáir stórir íleggjarar keypa stórar klumpar, og at hesir so bara liggja passivt eftir einum avkasti. Tað er ein støða, sum kann forða fyri prisdannils, men tað er nokk meira ein hypotetiskur spurningur, heldur Jan Otto S. Holm.

Marknaðurin ræður

Við einum skrásettum marknaði eru flestu bindingar ella avmarkingar fyri ognarpartar burturbeindar

VIRÐISBRÆVA-MARKNAÐUR

Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo

Alt tos um at forða útlendskum uppkeypum, fer helst at hvørva, um talan verður um ein veruliga aktivan føroyskan virðisbrævamarknað. Hóast talan verður um ein føroyskan marknað, so kann eingin forða fyri, at útlendingar sýna hesum áhuga.. Kapitalur kennir ikki landamørk, verður ofta tikið til, og síggja útlendskir íleggjarar áhugaverdar íløgur á einum føroyskum marknaði, so kann handil eisini skapast tann vegin.

Tað ber tó til at forða fyri, at øll partabrøvini verða seld einum og sama íleggjarar. Eitt nú

kann ein avmarking gerast í viðtøkunum, har tað verður staðfest, at eingin eigari skal hava meira enn 20% av partapeninginum. Men tað vil so verða ein spurningur, sum verður upp til tað einstaka felagið, tá ein føroyskur virðisbrævamarknaður er komin upp at koyra.

Tí ein slíkur kemur. Tað man lítil ivi vera um. Spurningurin er so, í hvønn mun hesin kann virka til at skapa eitt meira dynamiskt føroyskt vinnulív, har gróðrarlíkindini hjá einstøku virkjum kunnu betrast.

Tann parturin, sum hevur verið mest frammi í hesum sambandi, er uttan iva einsskiljing av almennu partafeløgum. Her vil ein virðisbrævamarknaður vera ein upplagdur móguleiki, tá sleppast skal av við tær størri fyrirkunna. Tað eru í øllum førum fáir íleggjarar, sum her og nú kunnu leggja fleiri hundrað milliónir á borðið fyri partabrøv í t.d.

Føroya Banka, og her er ein virðisbrævamarknaður upplagdur móguleiki. Ikki minst tí útlendskur kapitalstreymur eisini fær atgongd. Bæði til at sleppa av við partabrøvini, at spjaða eigarskaran, og at tryggja gjøgnumskygni í handlinum.

Hartil er ein marknaður jú eisini háttadur soleiðis, at partabrævahandlar eftirfylgjandi vilja fara fram til tað, sum partabrøvini eru verd. Sjálvsagt ræður framvegis um hjá íleggjarum at síggja fyrirmunir, vansar, vakstrarmóguleikar við meira í einstøku íløgum, men í kraft av, at talan er um útbøð kontra eftirspurning, so vil prísurin á marknaðinum altíð vera tann, sum marknaðurin er sinnaður at rinda.